

Preek zondag 19 oktober 2025

Lezing uit het boek Exodus. *Ex. 17, 8-13*

Lezing uit de tweede brief van de heilige Apostel Paulus aan Timotheüs. *2 Tim. 3, 14 - 4, 2*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Lukas *Lk. Lc. 18, 1-8*

Broeders en zusters in Christus,

In het evangelie van vandaag vertelt Jezus ons dat wij altijd moeten blijven bidden en niet versagen, dat wil zeggen: de moed verliezen, moedeloos worden. Om dat te verduidelijken vertelt Jezus ons deze parabel met als voorbeeld de arme weduwe. De weduwe is helemaal afhankelijk van de rechter. Zij heeft niemand die het voor haar opneemt, zelfs de rechter niet, daarom is hij ook onrechtvaardig. De weduwe, die rechteloos is, kan niet terecht bij een hogere macht. De weduwe moet volharden, zij heeft geen andere keus, het is erop of eronder.

Jezus wil met deze weduwe ons op het hart drukken dat ook wij nooit de moed moeten verliezen, dat wij niet mogen denken: het maakt toch allemaal niks uit of je bidt of niet. Want als je zo gaat denken, leg je je niet meer toe op het gebed. Jezus vertelt deze parabel om ons te stimuleren te blijven bidden. De onrechtvaardige rechter verhoort het gebed van de weduwe met als enige reden om van haar gezeur af te zijn. Hij wil rust. De onrechtvaardige rechter staat natuurlijk in schril contrast met de rechtvaardige God. Als een onrechtvaardige rechter het smekende verzoek van een weduwe uiteindelijk verhoort, dan zal de rechtvaardige God toch zeker het gebed verhoren van zijn uitverkorenen die Hem dag en nacht aanroepen?

Toch hebben wij het idee dat God niet altijd onze gebeden verhoort. Hoeveel mensen hebben niet in hun nood, in hun doodsangst, tot God gebeden en zeggen dat God hen niet verhoord heeft? Hoeveel gebeden zijn niet in concentratiekampen omhoog gestegen? Hoeveel mensen hebben niet in hun ziekte en in hun nood God om genezing gebeden? Hoeveel mensen bidden niet om einde van de oorlog en zien veel mensen om hen heen sterven? Mensen kunnen daar moedeloos van worden en daardoor stoppen met bidden, stoppen met naar de kerk gaan. Daartegen waarschuwt Jezus met de woorden: 'Zal de Mensenzoon bij zijn komst het geloof op aarde vinden'.

Als je niet meer bidt, dan verwatert het geloof en val je uiteindelijk van je geloof af. En wie zal je dan nog redden? Op wie kun je dan nog je hoop stellen? Dan heb je niemand meer op wie je kunt terugvallen, dan heb je niemand meer aan wie je kunt vastklampen. Je kunt wel van je geloof afvallen, maar dat helpt niet, daar heb je niks mee gewonnen. Door het geloof houden wij hoop. Hoop doet leven en kunnen we ook kijken naar een leven voorbij de dood: Ik geloof in de verrijzenis van het lichaam en het eeuwig leven.

God is altijd bij ons, in onze vreugde maar ook in onze grootste nood. Ook al ervaren wij Hem niet. Psalm 23 bezingt dat zo mooi: De Heer is mijn herder, al moet ik door het duister van de dood, Gij zijt steeds bij mij. Dat is ons geloof. Jezus leert dat God altijd bij ons is en altijd ons gebed verhoort. Ja, zegt Jezus, Hij zal zijn uitverkorenen spoedig recht verschaffen. Maar, zo moeten we zeggen, God geeft ons niet altijd wat wij vragen. Ook ouders geven niet altijd aan hun kinderen wat zij vragen, omdat wij zeten dat het niet goed is of omdat zij iets beters voor ogen hebben. Neen, God zal aan zijn uitverkorenen meer geven dan de onrechtvaardige rechter. God zal aan zijn uitverkorenen meer geven dan zij kunnen vragen, meer geven dan zij ooit kunnen bevroeden.

Het aanhoudend gebed maakt ons nederig en geduldig. In het gebed laten wij zien dat wij geheel van God afhankelijk zijn. In het gebed laten wij zien dat wij heel ons vertrouwen op de Heer stellen. Als wij afhaken dan is ons vertrouwen in de Heer niet zo groot. In het gebed werpen wij heel onze hoop op de Heer, dat Hij ons op een of andere wijze te hulp zal komen, zoals de psalmist zegt: Mijn hulp zal komen van God de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft. Daarmee zegt de psalmist: dat alles aan God onderdanig is, want Hij heeft hemel en aarde gemaakt. Als alles aan God onderdanig is, dan heeft God het laatste woord. Hij zal zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, genadig verhoren en recht verschaffen. Hij zal hen spoedig te hulp komen. Maar de klok van God loopt op een andere snelheid dan de klok van de wereld.

Die weduwe is ook het beeld van de Kerk. De Kerk lijdt veel. Waar mensen lijden, daar lijdt de Kerk. De Kerk moet daarom bidden dag en nacht tot Christus. In het gebed ziet de Kerk uit naar de komst van de Mensenzoon in heerlijkheid. De kerk bidt ook: Verlos ons, Heer, van alle kwaad. En ook: biddend ziet zij uit naar de zalige vervulling van onze hoop, de komst van onze Verlosser Jezus Christus.

In het gebed van de Kerk, bijzonder in de viering van de heilige Eucharistie, verenigt Christus zich en voedt Hij zijn uitverkorenen met zijn Lichaam en Bloed, opdat zij door Hem gesterkt worden en stand kunnen houden in de verdrukking, in pijn en in lijden, in alle nood. Hij geeft haar kracht naar kruis, Hij troost haar in al haar lijden met zijn genadevolle aanwezigheid.

Zoals Jezus het lijden doorstaan heeft, zo zullen zijn uitverkorenen met Hem het lijden kunnen doorstaan, en eens met Hem delen in de overwinning in zijn heerlijkheid. Zo zal God de rechtvaardige rechter, zijn uitverkoren hoog verheffen en rechtvaardigen. De Kerk, Gods uitverkorenen: dat zijn wij. Daarom blijft de Kerk, en moeten ook wij altijd vol vertrouwen blijven bidden en wachten wij in nederig vertrouwen af wat de Heer doet. Wij weten dat Hij zijn uitverkorenen zal brengen naar het Koninkrijk van God. Daarop vertrouwen wij.

Laten wij in onze nood ook Maria aanroepen: Zij is onze hulp in alle nood. Onze Lieve vrouw ter Eijk, hulp in onze nood, bid voor ons. Amen.